

فصلنامه علمی، پژوهشی، فرهنگی

فصلنامه نمازی

شماره ۲۷، سال نهم، بهار ۱۴۰۳

در محضر اساتید

دکتر سرور اینالو، فوق تخصص مغز و اعصاب کودکان:

بیشترین عشق و لذت معلمی است

در صفحه ۷

دیدار رئیس دفتر سازمان بین المللی مهاجرت (IOM) با مسئولین بیمارستان نمازی

در صفحه ۹

آیین بزرگداشت شهدای راه خدمت، شهید آیت الله «سید ابراهیم رئیسی» و همراهان ایشان در بیمارستان نمازی

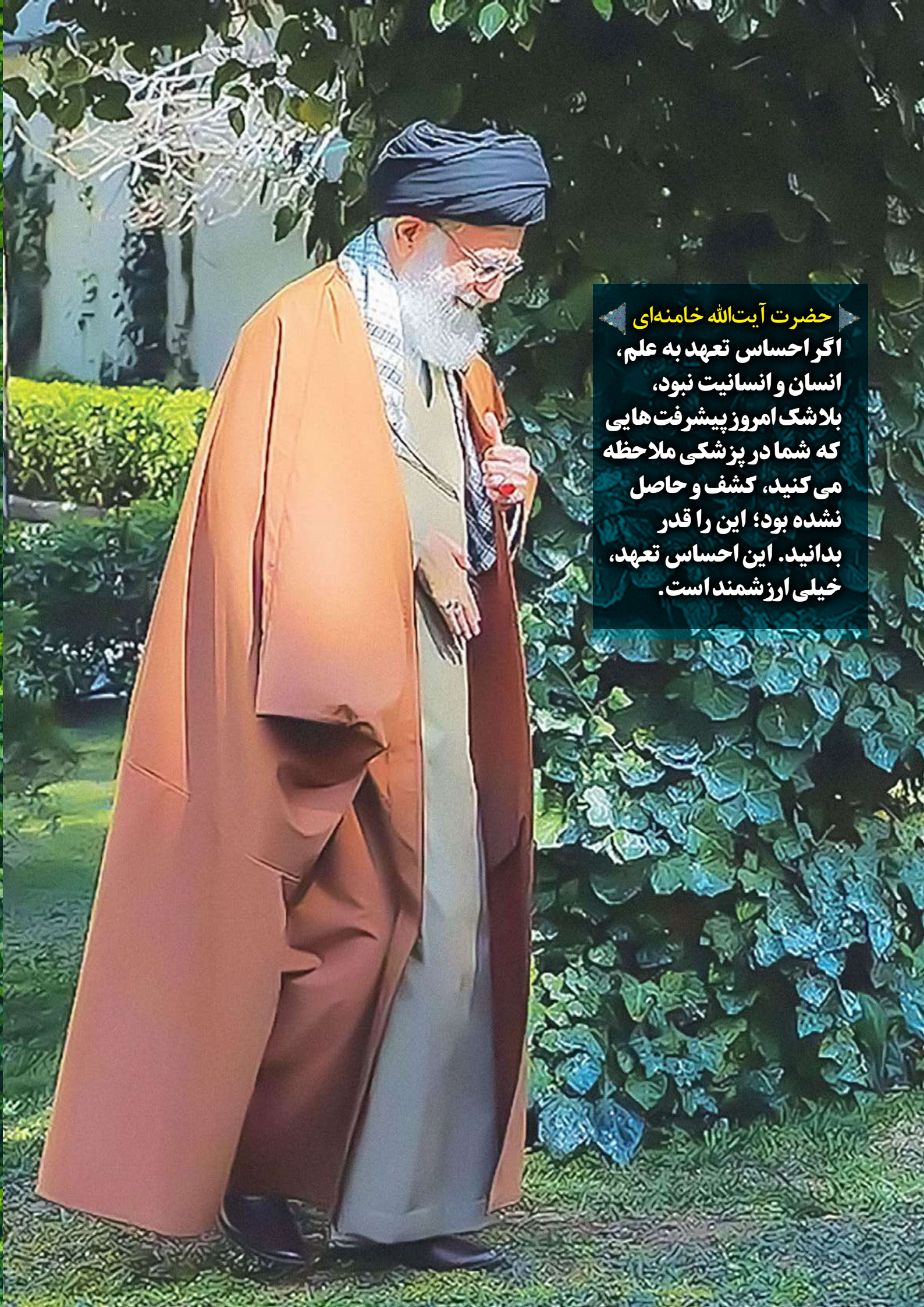
در صفحه ۵

برگزاری آیین بزرگداشت مرحوم نمازی؛ بزرگترین واقف عرصه سلامت در بیمارستان نمازی

در صفحه ۱۰

انجام نخستین عمل جراحی اندوسکوپی پرو لاپس مخاطی رکتوم به همت گروه گوارش کودکان بیمارستان نمازی شیراز

در صفحه ۱۳

◀ **حضرت آیت الله خامنه‌ای** ▶
اگر احساس تعهد به علم،
انسان و انسانیت نبود،
بلاشک امروز پیشرفت‌هایی
که شما در پزشکی ملاحظه
می‌کنید، کشف و حاصل
نشده بود؛ این را قدر
بدانید. این احساس تعهد،
خیلی ارزشمند است.

فهرست مطالب

- سخن سردبیر..... ۴
- آیین بزرگداشت شهدای راه خدمت..... ۵
- خدمت رسانی به یک هزار و ۶۱۷ بیمار طی پنج روز از تعطیلات نوروز..... ۶
- در محضر اساتید..... ۷
- دیدار رئیس دفتر سازمان بین المللی مهاجرت (IOM) با مسئولین بیمارستان نمازی ۹
- کارمندان نمونه استانی سال ۱۴۰۱ بیمارستان نمازی معرفی شدند ۹
- برگزاری آئین بزرگداشت مرحوم نمازی..... ۱۰
- عیادت خادمان حرم مطهر امام رضا(ع) از بیماران بخش های مختلف ۱۱
- گرامیداشت مقام والای استاد در مرکز آموزشی درمانی نمازی ۱۲
- نخستین عمل جراحی اندوسکوپی پرولاپس مخاطی رکتوم..... ۱۳
- گرامیداشت روز اسناد و مدارک پزشکی..... ۱۴
- گرامیداشت روز روان شناس و مشاور..... ۱۵
- گرامیداشت روز منابع انسانی..... ۱۶
- معرفی واحد رسیدگی به شکایت..... ۱۷
- انتقال ایمن بیمار..... ۱۸
- چالشهای فرزندآوری در کارکنان بالینی..... ۱۹
- بریده ای از کتاب راه چهارم..... ۲۰
- جدول..... ۲۲
- معرفی کتاب..... ۲۳
- بر بال شعر..... ۲۴
- گزارشی از فعالیت های خیریه بنیاد خیریه نمازی در فصل بهار..... ۲۵

فصلنامه

علمی، پژوهشی، فرهنگی
مرکز آموزشی- درمانی نمازی

شماره ۲۷- سال نهم- بهار ۱۴۰۳

با مجوز از اداره انتشارات دانشگاه علوم پزشکی شیراز

صاحب امتیاز و مدیر مسئول: بیمارستان نمازی

سردبیر: دکتر محمدصادق مسعودی

مدیر اجرایی: فاطمه بهاری

کارشناس مسئول: زکیه تاج الدین

هیئت تحریریه:

میлад نعمت الهی: (علمی)

فاطمه بهاری: (اخبار)

حجت الاسلام مهدی زمانیان: (فرهنگی)

زهرا یزدان پناه لاری: (ادبی)

فروغ آیت: (مصاحبه)

راضیه تقی زاده: (آموزش)

فاطمه محمدی: (تغذیه)

الهام مهدی بیرقدار: (خاطرات)

دکتر سارا اکرام زاده: (مراقبت های روانپزشکی)

همکاران این شماره: لیلا استقلال، الهام

مهدی بیرقدار، محمد مهدی پژاوند، مرضیه

شکرایی، فاطمه بهاری، حسن نادری، مریم جوکار،

زهره شیروانی شیرینی، صغری دینکانی.

عکاس: فاطمه بهاری، مهدی خاوران، فروغ آیت.

عکس روی جلد: الهام علی پور واحد ایمنی بیمار.

طراح و صفحه آرا: کامران یوسفی

ویراستار: فروغ آیت، کامران یوسفی

با تشکر از همکاری:

آقای مهدی خان سالار مدیر بیمارستان نمازی،

آقای فرهاد پنجی مسئول مالی فصلنامه.

ایمیل فصلنامه:

fasname_namazi@sums.ac.ir

آدرس: خیابان زند، میدان نمازی،

مرکز آموزشی درمانی نمازی

شماره تماس: ۰۷۱-۳۶۴۷۳۲۲۲۷

وبسایت: <http://namazi.sums.ac.ir>

از تمامی علاقه‌مندی که قصد همکاری با این فصلنامه در زمینه تبلیغات، رپورتاژ و ارائه مطالب مرتبط را دارند، دعوت به عمل می‌آید. برای ارسال مطالب می‌توانید از راه ارتباطی ایمیل مجله استفاده نمایید. مطالب به صورت تایپ شده و در صورت ترجمه بودن همراه با اصل متن، مشخصات و عکس نویسنده ارسال شود.

سخن سردبیر

بهار ۱۴۰۳ با واقعه تلخ شهادت رئیس جمهور محبوب، شهید آیت الله «ابراهیم رئیسی» و دیگر شهدای خدمت همراه بود، اردیبهشتی که در آن شاهد پرپر شدن لاله‌هایی بودیم که کمر همت به خدمت خلق بسته بودند و در همین راه نیز جان به جان آفرین تسلیم کردند. شهدا، رفته‌اند و رسالتی از جنس آگاهی و حرکت را بر دوش ما باقی گذاشته‌اند، تلاش برای آگاهی‌بخشی و حرکت در راستای خدمت به خلق رسالت و مسئولیتی همیشگی که در لحظه لحظه زندگی مان جاری است.

سلام بر شهادت که بزرگ‌ترین نتیجه حرکت است.

دکتر محمد صادق مسعودی
سردبیر فصلنامه نمازی

آیین بزرگداشت شهدای راه خدمت، شهید آیت‌الله «سید ابراهیم رئیسی» و همراهان ایشان در بیمارستان نمازی

با حضور معاون سیاسی، امنیتی و اجتماعی استانداری فارس؛ آیین بزرگداشت شهدای راه خدمت، شهید آیت‌الله «سید ابراهیم رئیسی» و همراهان ایشان در بیمارستان نمازی برگزار شد.

به گزارش روابط عمومی بیمارستان نمازی، به مناسبت شهادت شهدای راه خدمت، آیت‌الله «سید ابراهیم رئیسی» و همراهان ایشان، آیین بزرگداشتی در تالار اقبال لاهوری بیمارستان نمازی با حضور دکتر «اسماعیل قزل سفلی» معاون سیاسی، امنیتی و اجتماعی استانداری فارس برگزار شد.

در این آیین، رئیس بیمارستان ضمن تسلیت به مناسبت شهادت رییس جمهور و همراهان ایشان، با اشاره به خدمات ارزنده دولت سیزدهم به ریاست رئیس جمهور شهید در حوزه بهداشت و درمان گفت شهادت می‌دهیم که رییس جمهور و همکارانشان طی سه سال گذشته خدمات ویژه‌ای در بخش درمان انجام دادند و به عنوان کسانی که در خط اول درمان با بیماران مواجه هستیم به وضوح لمس کردیم که رویکرد رییس جمهور در بخش درمان حل مشکلات مردم بوده و انصافاً در سه سال گذشته خدمات قابل توجهی در بخش درمان انجام داده‌اند که باید ذکر شود.

دکتر «احمد حسین زاده» در ادامه افزود: به امید خدا در روزهای آینده بخشی از آثار و نتایج این زحمات افتتاح می‌گردد و معرفی این دستاوردها به نوعی قدردانی ما و مردم از خدمات صادقانه رییس جمهور و وزارت بهداشت در تمام طول مسئولیت است. معاون سیاسی، امنیتی و اجتماعی استانداری فارس در این مراسم با گرامیداشت یاد و خاطره شهید، از خاطرات و خستگی‌ناپذیری رییس جمهور شهید سخن گفت و افزود: اینکه ما در بعد بین‌المللی پیشرفت کرده‌ایم مرهون زحمات شهدای عزیزمان است.

سرهنگ پاسدار «اسماعیل قزل سفلی» در ادامه با اشاره به از خودگذشتگی‌های کادر درمان در دوران کرونا و زنده نگهداشتن یاد و خاطره شهدای مدافع سلامت به تولید واکسن کرونا و صادر کردن آن به بیست کشور در دوران شهید آیت‌الله «سید ابراهیم رئیسی» و دیگر خدمات ارزنده ایشان در بخش بهداشت و درمان گفت: تبدیل میز ریاست به میز خدمت با افزودن شانزده هزار تخت بیمارستانی، راه‌اندازی نسخه الکترونیک و ارائه خدمات رایگان بیمارستانی به کودکان زیر هفت سال در مراکز دولتی تنها بخشی از این خدمات ارزنده است.

آیین بزرگداشت شهدای راه خدمت، شهید آیت‌الله «سید ابراهیم رئیسی» و هیات همراه، به همت شورای فرهنگی بیمارستان و با حضور جمعی از مسئولین، اساتید، کارکنان و دانشجویان صبح امروز، ششم خرداد ماه در تالار اقبال لاهوری و با مداحی ذاکر اهل بیت (ع) برگزار شد.

خدمت رسانی به یک هزار و ۶۱۷ بیمار در بیمارستان نمازی طی پنج روز از تعطیلات نوروز

سال جدید، ۱۶۳ مورد اعلام کرد. دکتر حسین زاده ادامه داد: بیمارستان نمازی یک بیمارستان عمومی، آموزشی، تخصصی و فوق تخصصی موقوفه شادروان محمد نمازی است که در این مرکز آموزشی درمانی، همزمان با ارائه خدمات درمانی و تشخیصی به مراجعه کنندگان، آموزش دانشجویان پزشکی و پیراپزشکی در مقاطع مختلف نیز انجام می شود. او اظهار کرد: بیمارستان نمازی هم اکنون دارای ۹۴۲ تخت فعال، ۶۰ بخش بستری و حدود ۲۰ واحد پاراکلینیک بوده و ۸۸ پزشک متخصص و فوق تخصص درمانی، همچنین ۳۰۶ پزشک متخصص و فوق تخصص آموزشی و ۵۹ پزشک عمومی در کنار دیگر اعضای کادر درمان و اداری، در این مرکز آموزشی درمانی به ارائه خدمت می پردازند. رئیس مرکز آموزشی درمانی نمازی اضافه کرد: این بیمارستان به طور متوسط، ماهانه به حدود ۱۵ هزار مراجعه کننده ارائه خدمت می کند که از این تعداد، حدود شش هزار نفر خدمات بستری دریافت کرده و حدود ۹ هزار نفر نیز به صورت سرپایی مداوا می شوند.

رئیس مرکز آموزشی درمانی نمازی با اشاره به فعالیت شبانه روزی این مرکز در ایام نوروز، از پذیرش یک هزار و ۶۱۷ بیمار جدید و ارائه خدمات درمانی تخصصی به بیماران طی روزهای بیست و هشتم اسفند ۱۴۰۲ تا چهارم فروردین ۱۴۰۳ خبر داد. به گزارش روابط عمومی بیمارستان نمازی، دکتر «احمد حسین زاده» با اعلام این خبر گفت: بیش بینی تمهیدات لازم در این مرکز درمانی، به نحوی برنامه ریزی شد تا مراجعین و مسافران نوروزی در ایام تعطیلات و آغاز سال نو نیز مانند دیگر ایام سال، بتوانند خدمات لازم را در این مرکز درمانی دریافت کنند. او با بیان اینکه طی روزهای بیست و هشتم اسفند ۱۴۰۲ تا چهارم فروردین ۱۴۰۳، یک هزار و ۶۱۷ بیمار جدید پذیرش و در این مرکز آموزشی درمانی به آنها خدمت رسانی شده است، گفت: از این تعداد یک هزار و ۲۸۳ نفر به دلیل نیاز به خدمات درمانی تکمیلی بستری شده و ۳۸۸ نفر نیز به صورت سرپایی مداوا شدند. رئیس مرکز آموزشی درمانی نمازی تعداد اعمال جراحی انجام شده در این بیمارستان را طی چهار روز اول

راه اندازی مرکز تلفن مبتنی بر IP در مرکز آموزشی، درمانی نمازی

مرکز تلفن مبتنی بر IP با تلاش مدیریت بیمارستان، همت خیرین عرصه سلامت و پیگیری واحد فناوری اطلاعات و شرکت گسترش ارتباطات فارس در بیمارستان نمازی راه اندازی شد. به گزارش روابط عمومی بیمارستان نمازی، مسئول فناوری اطلاعات و ارتباطات در خصوص روند راه اندازی این پروژه گفت: این طرح که از ابتدای اسفند ماه ۱۴۰۲ با هزینه ای بالغ بر ۱۲ میلیارد ریال آغاز شد؛ پس از دو ماه و بعد از مراحل نصب و تأمین زیرساخت پایان یافت و به اجرا درآمد. «الهام لالیان پور» به مزایای این پروژه اشاره کرد و گفت: راه اندازی این مرکز تلفن، افزایش امنیت ارتباطات، یکپارچه سازی درگاه های صوتی سازمان و کنترل بیشتر هزینه های شهری به همراه دارد.

دکتر سرور اینالو، فوق تخصص مغز و اعصاب کودکان:

بیشترین عشق و لذت معلمی است

مصاحبه کننده:

فروغ آیت

کارشناس سمعی، بصری - واحد روابط عمومی

با سلام خدمت خوانندگان فهیم فصلنامه نمازی استاد لطفاً از دوران کودکی و تحصیلات دانشگاه برای ما بفرمایید.

من دکتر سرور اینالو متولد اول مرداد ماه سال ۱۳۴۵ هستم. به دلیل شرایط شغل پدرم که افسر ارتش بودن در شاهرود به دنیا آمدم و از یک و نیم سالگی در شیراز بزرگ شدم. تمام تحصیلاتم تا دیپلم، دانشگاه و تخصصم را بدون وقفه در شیراز گذراندم. در آزمون تخصص جزو ۱۰ درصد اول پزشکی بودم و به خاطر علاقه‌ام به کودکان، تخصص اطفال را انتخاب کردم. فوق تخصصم را از دانشگاه شهید بهشتی تهران گرفتم. از سال ۱۳۷۴ دقیقاً بعد از فارغ التحصیلی دستگیری اطفال به عنوان هیئت علمی در دانشگاه علوم پزشکی شیراز افتخار استادی رو داشتم و از همان سال تا به امروز در خدمت دانشجویان و دانشگاه علوم پزشکی شیراز هستم.

چطور شد به رشته پزشکی علاقمند شدید؟

پدر من به خاطر مشکلات و مسئولیت خانواده با همه علاقه ای که به تحصیل داشتن نتوانستند درس بخوانند. ولی بعد از ازدواج با وجود بچه و شغل خاصشان دوباره ادامه تحصیل دادند. مهمترین چیزی که همیشه از ما میخواستند درس خواندن با نمره خوب بود و مشوق من برای تحصیل، پزشکی، تخصص، فوق تخصص پدرم بودند. خوب به خاطر شرایط کاری پدرم من کلاس اول ابتدایی نزد مادر بزرگم در شیراز بودم و شیرینی اولین روز مدرسه با مادر بزرگم خیلی با اشتیاق به مدرسه رفتم به یاد هستم. از دوران کودکی همیشه وقتی به من می گفتند که چه کاره می خواهی بشوی؟؟!! دو شغل همیشه از بچگی ام دوست داشتم: یکی معلمی و پزشکی. وقتی آزمون کنکور دادم به خودم گفتم اگر پزشکی قبول نشوم حتماً معلم اول ابتدایی انتخاب می کنم. نمی دانستم که می توانم این دو را با هم داشته باشم و الان بیشترین عشق و لذت معلمی است تا پزشکی. من در کنار دانشجو، هم آموزش می دم و هم یاد می گیرم.

خاطره ای از دوران مدرسه برایمان تعریف می کنید

در دوران ابتدایی من دانش آموز شیطان و بازیگوش عاشق درس خواندن و در مدرسه جزو سردهسه بازیکن های بازی بودم. ما ساعت شش و نیم هفت صبح قبل از این که زنگ بخوره مدرسه می رفتیم که

تا قبل از شروع کلاسها بازی کرده باشیم.

نقش خانواده تان در دوران تحصیل چگونه بود؟

پدر و مادرم خیلی حامیم هستند. من از سال ۶۳ که وارد دانشگاه و رشته پزشکی شدم مجرد بودم و پس از اتمام دوره تخصص ازدواج کردم. دوره فوق تخصص در دانشگاه شهید بهشتی تهران، دو فرزند داشتم. یکی از آنها یک سال و نیم بود و فرزند بزرگترم حدود چهار سال و نیم داشت و به دلیل شغل همسرم، مجبور شدم تنها به همراه دو فرزندم به تهران بروم. به همین خاطر، به خواست پدرم، مادرم همراه من به تهران آمدم تا من درس بخوانم و این دو بزرگوار نقش مهمی در تربیت و بزرگ کردن فرزندانم داشتند.

پس در دوران جنگ تحصیلی شما دانشجو بودید از آن دوران

برایمان تعریف می کنید

من در دوران جنگ دانشجوی علوم پایه بودم. فصل تابستان بود من و دوستم چون علاقه مند به کار در محیط بیمارستان بودیم طی یک دوره، نحوه پانسمان کردن را یاد گرفتیم. جالب این که محل کار ما همین بیمارستان نمازی مشخص شد. وقتی وارد بخش شدیم و خواستیم اولین پانسمان بیمار را عوض کنیم تا پانسمان باز شد و شرایط وخیم زخم را دیدم همان جا بیهوش شدم و با رسیدگی پرستاران حالم بهتر شد، یعنی خودم روز اول نیاز به کمک داشتم ولی روزهای بعد با تسلط بیشتری پانسمان کردم. ایامی که در بیمارستان بودم افراد ایثارگر و بزرگی دیدم؛ مثلاً پسر شانزده ساله‌ای که هنوز نوجوان بود دستش قطع شده بود یا جوان دیگری که به خاطر موج انفجار، حال روح و روانی بسیار نامساعدی داشت ولی پدرش مردی قوی بود و در این اوضاع هر لحظه از همکاران درمانی تشکر می کرد و اصلاً پشیمانی یا ناراحتی که پسرش به لحاظ روحی روانی مشکل پیدا کرده در چهره اش نمی دیدیم....

شرایط آموزش در زمان شما به چه شکلی بود؟

وقتی وارد بیمارستان شدم خیلی از دانشجویان ترم بالایی حساب می بردم. واقعاً خیلی چیزها را از ترم بالایی‌ها یاد گرفتم.

اساتید ما زیاد آموزش مستقیم به دانشجو نمی دادند و بیشتر دانشجویان از دستیاران و اینترن‌ها آموزش می دیدند. زمانیکه ما دانشجو بودیم همه با اشتیاق و انگیزه بالا بودند. یادم هست با استاد اعرابی در بخش نوروسرجری ساعت ۶ صبح زمستان ما باید...

و تب بالایی داشتم به درمانگاه رفتیم و تب سنجی زیر زبانه گذاشته بودند و خوب از دهن من افتاد و شکست. خانم دکتر بسیار زیاد من و مادر بزرگم را دعوا کرد. و این دو رفتار پزشک در یاد من مانده است. من هیچ وقت با بیمارانه تندی نمی کنم (ولی والدین به دلایلی از جمله کوتاهی در امور درمان کودکان از این قاعده مستثنی نیستند) با این که بیمارانی دارم که از لحاظ روحی مشکل دارند حتی ناسزا می گویند. اما من چون شرایط روحی بیمار را درک میکنم اصلاً ناراحت نمی شوم.

از سختی حوزه تخصص اطفال از مرحله تشخیص تا درمان برای خوانندگان توضیحاتی می فرماید؟

لازمه پزشک متخصص اطفال، داشتن روحیه خاص و لطیف است. از یک طرف شما مسئول درمان بیماران هستید از آن طرف خودت والدی، اگر هم نباشی بالاخره نسبت به بچه همیشه آدم یک احساس خاصی دارد و دیدن درد و رنج بچه راحت نیست. بعضی مواقع بچه‌ها حتی نمی‌توانند در مورد دردشان توضیح بدهند و من به عنوان پزشک در صورت لزوم باید یک سری درمان‌های دردناک برای بیمار شروع کنم یا مثلاً کودک را بستری کنیم.

معاینه کردن بچه‌ها مهارتی می‌خواهد که خوب شرط اولش علاقه است که برای کسب این مهارت دانشجو باید تلاش کند. به قولی «کار نیکو کردن از پر کردن است». من هیچ وقت مستقیم سر معاینه بچه‌ها نمی‌روم همیشه اول کمی با آنها بازی می‌کنم و احوال پرسشی و خوش و بش می‌کنم که با من دوست شوند وقتی استرس‌شان کم شد بعد ذره ذره معاینه می‌کنم. برای بچه‌ها کار کردن خیلی لذت‌بخش هست. چون وقتی بچه‌ها خوب می‌شود کاملاً از لبخندش، رنگ رخسارش خوب شدنش مشخص است. مریض هم باشه کاملاً معلوم هست و این شفافیت کودکان برای مسیر درمان خیلی کمک کننده است. بر خلاف بزرگترها که حتی بهتر هم باشند باز ناله می‌کنند.

نحوه خبر دادن تشخیصی شما به والدین چگونه هست؟

از این جهت رشته و تخصص من متأسفانه خیلی بد هست چون بیماری‌های لاعلاج یا صعب‌العلاج در این حوزه زیاد است و در تمام این سال‌ها تلخ‌ترین لحظه‌ها گفتن خبر بد به والدین بیمار است. بیشتر اخبار مثل معلولیت‌ها، بیماری‌های ژنتیکی یا آسیب‌های مغزی است و به عنوان پزشک نمی‌شود واقعیت‌ها را به والدین نگفت. چون ممکنه در صورت نگفتنشان، والدین تلاشی برای جبران آن مشکل فرزند نکنند و فکر می‌کنند بچه خودش خوب می‌شود؛ در صورتی که نیاز به توان‌بخشی، فیزیوتراپی یا کاردرمانی دارد.

من به والدین با دلداری دادن و یادآوری مهربانی و حضور خداوند به آنها روحیه بدهم. و با آنها می‌گویم که خداوند به شما این بچه را داده و این سرنوشت را برایشان در نظر گرفته و او از همه مهربان‌تر است و در برابر این قسمتی که خداوند برایشان رقم زده صبور باشید چه بسا که بهشت شان همین بچه است و راضی به رضای خداوند باشید. والدین هم بارها عنوان کردند که صحبت کردیم به آنها انرژی می‌دهد.

توصیه‌ای برای کادر درمان دارید؟

به نظر من در شرایط حال حاضر نگاه کادر زحمتکش درمان باید کمی متفاوت‌تر از آدم‌های دیگر جامعه باشد. چون مقداری از زندگی و حیات آدم‌ها دست آنهاست. اگر فقط به بُعد مادی موضوع نگاه کنیم و مسایل اخلاقی و انسانی را کم‌رنگ کنیم مردم خیلی آسیب می‌بینند. قدردان زحمتشان خداوند است و دل‌سرد نشوند.

در بیمارستان می‌بودیم و برادرم من را می‌رساند بیمارستان تا به راند ساعت ۶ صبح برسیم. ما در این فضا آموزش و شاید بهتر است بگویم تربیت شدیم و انگیزه انتخاب بخش بر اساس آموزش بیشتر استاد یا رزیدنت بود و آسان یا سخت بودن بخش برای ما ملاک نبود. خوب رزیدنت‌ها به مراتب از ما سختی بیشتری می‌کشیدند. من بادم هست رزیدنت‌های نوروسرجری یک شب در میان کشیک بودند و شش صبح هم باید با استاد راند می‌کردند.

علت این نوع نگاه نسل شما به حوزه پزشکی چه بود؟

شاید به موقعیت اجتماعی پزشک نگاه‌های داشتیم ولی ما در آن دوره با انگیزه علم آمدیم و اولویت اول ما درآمد پزشکی نبود برخلاف شرایط حال حاضر که انتخاب تخصص بر اساس درآمد بالا و کم بودن کشیک است. حتی رتبه‌های برتر دانشگاه ورودی‌های سال ۶۱ اغلب رشته داخلی را انتخاب کردند. چون این رشته را علم پزشکی می‌دانستند. من هم قادر به انتخاب رشته‌های دیگر بودم اما چون عاشق کودکان بودم این تخصص را بی‌تردید انتخاب کردم و از دلایل دیگر انتخاب تخصص اطفال، علاقه و تأثیر اساتید مطرح و برجسته‌ای مثل خانم دکتر کرمی‌زاده، استاد حقیقت، استاد فلاح‌زاده، آقای دکتر کرمی‌فر و استاد البرزی بودند.

اولویت زندگی شما چیست؟

اولویت همیشه کارم بوده و هست. با اینکه نوزاد داشتم اما خودم را موظف می‌دانستم که سر ساعت در دانشگاه حاضر باشم و همیشه سعی کردم در طول خدمتم تمام وقت در این ۲۷ سال آن وظیفه‌ای که نسبت به دانشجو و دانشگاه دارم به نحو احسن انجام بدهم. هیچ وقت از امتیاز مادر بودنم که سیستم اداری برای من تعریف کرده بود استفاده نکردم. حتی در زمان امتحانات فرزندانم مرخصی نگرفتم و تمام دقتم در ساعات کاری به محیط کارم بود.

بیشترین نظرات کاربران در سایت‌های نوبت‌دهی در خصوص نحوه ارائه خدمت شما «تشخیص خوب، صبوری، روی خوش، وجدان کاری و...» بود. علتش را چه می‌دانید؟

هیچ فرقی در دیدن مریض در درمانگاه آموزشی امام رضا (ع) در سال‌هایی که فقط در درمانگاه طبابت می‌کردم و الان که مطب دارم نداشتم. آرزوی قلبی من این است که پاسخ کامل به بیماران بدهم با اینکه حجم مراجعه کننده بالاست اما وظیفه خود می‌دانم با تمام دقت و روی خوش بیمار را معاینه کنم. حریم خصوصی بیمار برای من به شدت اهمیت دارد و هیچ وقت دو بیمار در اتاق معاینه نکردم. همیشه خدا را ناظر بر اعمال و رفتار خود می‌دانم و این ارتباط با خداوند در نحوه عملکرد من در راه پزشکی بسیار کمک کننده است. این آموزه‌ها را از استاد بزرگوار و وارسته‌ام، استاد غفرانی که پدر نورولوژی اطفال ایران هستند که بسیار مؤمن و متدین بودند یاد گرفتم.

از نحوه برخورد و ارتباط خودتان با بیماران که کودکان یا نوجوان هستند می‌فرمایید؟

در مطب شکلات یا آبنبات دارم. زمانی بیمار وارد اتاق می‌شود همیشه به او شکلات یا جایزه می‌دهم تا خاطره خوشی از من داشته باشند.

خاطره‌ای از دوران کودکی دارید که ارتباطی به پزشکی داشته باشد؟
بله در مورد رفتار و برخورد دو پزشک با من هست. بچه که بودم چند مرتبه با مادر بزرگم برای درمان خدمت دکتری به نام دکتر یسربی رفتیم. ایشان همیشه آبنبات داشت و همیشه وقتی وارد مطب می‌شدیم به ما آبنبات می‌داد و من این اخلاق آبنبات دادن به بیماران را از ایشان یاد گرفتم.

و نقطه مقابل این خاطره به شبی بر می‌گردد که مخملک گرفته بودم

دیدار رئیس دفتر سازمان بین المللی مهاجرت (IOM) با مسئولین بیمارستان نمازی

با هدف بررسی مسائل و مشکلات درمانی مهاجرین، رئیس دفتر سازمان بین المللی مهاجرت (IOM) و هیئت همراه با مسئولین بیمارستان نمازی دیدار کرد. به گزارش روابط عمومی بیمارستان نمازی، در این دیدار رئیس دفتر سازمان بین المللی مهاجرت نحوه ارائه خدمات، مسائل و مشکلات درمانی مهاجرین از جمله دارو و تجهیزات را در بیمارستان نمازی بررسی کرد. «لالینی ویراسامی» همچنین خواستار ارائه راهکارهای حمایتی به ویژه برای زنان باردار اتباع خارجی شد سپس دیگر مسائل بیماران از جمله هزینه های درمانی و بیمه های حمایتی مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت. در ادامه مدیر بیمارستان با اشاره به بحث انسان دوستانه کمک به اتباع گزارشی از تعداد مراجعین، هزینه های درمانی و عدم پوشش بیمه درمانی این افراد ارائه داد. «مهدی خان سالار» در پایان به افزایش طول بستری اتباع به دلیل مراجعه دیر هنگام به مراکز درمانی اشاره کرد و گفت: بسیاری از اتباع به دلیل مسائل قانونی، زمانی به مراکز درمانی مراجعه می کنند که دچار مشکلات حاد درمانی شده اند که علاوه بر طول درمان بیشتر، تجهیزات و هزینه های درمانی بالاتری را نیز به همراه دارد. او در پایان به تحریم دارویی و کمبود تجهیزات اشاره کرد و خواستار پیگیری این موارد از سوی رئیس دفتر سازمان بین المللی مهاجرت شد. در این نشست مسئولین برنامه ریزی و امور مالی سازمان بین المللی مهاجرت، کارشناسان اداره کل امور اتباع و مهاجرین استانداری، کارشناسان معاونت درمان و معاونت بهداشتی، مسئول واحد تجهیزات پزشکی و مسئول مددکاری بیمارستان حضور داشتند.

کارمندان نمونه استانی سال ۱۴۰۱ بیمارستان نمازی معرفی شدند

آئین تقدیر از کارمندان نمونه استانی سال ۱۴۰۱ دانشگاه علوم پزشکی از مرکز آموزشی درمانی نمازی با حضور مسئولین بیمارستان برگزار شد. به گزارش روابط عمومی مرکز آموزشی درمانی نمازی: در نشست شورای فرهنگی از کارمندان نمونه سال ۱۴۰۱ تقدیر به عمل آمد. «مسلم زاهدی» مدیر منابع انسانی بیمارستان ضمن تبریک به کارمندان نمونه گفت: تعدادی از افراد اعلام شده از سوی دانشگاه در واحدهای مربوطه و تعدادی در نشست شورای فرهنگی بیمارستان مورد تقدیر قرار می گیرند.

در پایان اسامی کارمندان نمونه بدین شرح اعلام شد:

۱- مهندس ایمان موکری	۱۱- فرینوش نکویی زاده
۲- دکتر لیلا دهقان	۱۲- فروزان غالبی
۳- فاطمه محمدی	۱۳- منیژه زارع
۴- سید حمید سجادیان	۱۴- سید حمزه موسوی
۵- سجاد غریبی	۱۵- ساناز فرهادپور
۶- محمد قدسی	۱۶- مجتبی شریفزاده
۷- افسانه قاسمی	۱۷- سید محمد لطیفنیا
۸- پریسا هوشمندی	۱۸- محبوبه آزما
۹- فاطمه برنک	۱۹- مریم رنجبر
۱۰- نرجس زاجری	۲۰- مرتضی صفری امیری

برگزاری آئین بزرگداشت مرحوم نمازی؛ بزرگترین واقف عرصه سلامت در بیمارستان نمازی

به مناسبت بیستم فروردین، سالروز درگذشت واقف مرکز آموزشی درمانی نمازی، مرحوم «حاج محمد نمازی» آئین بزرگداشتی در این مرکز برگزار شد. به گزارش روابط عمومی مرکز آموزشی درمانی نمازی، امام جماعت مسجد محمد رسول الله (ص) بیمارستان، «حاج محمد نمازی» را الگویی برای خیرین عنوان کرد. حجت الاسلام «سعید دهقان» در ادامه این مراسم ضمن برشمردن آثار کارهای خیر در دنیا و آخرت با بیان روایاتی به جایگاه وقف و اثرات آن پرداخت. در پایان این مراسم که با حضور مسئولان، کارکنان، جمعی از مراجعان و دوستان، در کنار مقبره آن مرحوم برگزار شد، شرکت کنندگان با قرائت فاتحه، یاد آن مرحوم را گرامی داشتند. مرحوم «محمد نمازی» واقف بزرگ عرصه سلامت کشور، بیستم فروردین سال ۱۳۵۱ دار فانی را وداع گفت.

گرامیداشت روز جهانی کار و کارگر

عیادت خادمان حرم مطهر امام رضا (ع) از بیماران بخش‌های مختلف بیمارستان نمازی

گرامیداشت روز روابط عمومی

می‌توانید یک خیر باشید

بنیاد خیریه بیمارستان نمازی

Namazicharity.ir

۹۳۵۱-۹۳۵۱-۴۴۰۳-۳۳۷۹-۶۱۰۴

راه‌های کمک به درمان بیماران نیازمند بیمارستان نمازی

گرامیداشت مقام والای استاد در مرکز آموزشی درمانی نمازی

به مناسبت دوازدهم اردیبهشت ماه سالگرد شهادت استاد شهید «مرتضی مطهری» مقام والای استاد در مرکز آموزشی درمانی نمازی گرامی داشته شد.

به گزارش روابط عمومی مرکز آموزشی درمانی نمازی، به همین مناسبت و به پاس قدردانی از تلاش‌های ارزنده اساتید، رئیس بیمارستان با همراهی مسئولین معاونت آموزشی ضمن حضور در دفاتر گروه‌های مختلف پزشکی این روز را گرامی داشتند. رئیس بیمارستان در این دیدار ضمن تبریک روز استاد فعالیت‌های علمی و آموزشی اساتید این مرکز را شایسته تقدیر برشمرد و گفت: تلاش صادقانه اساتید دانشگاه در پرورش دانشجویان و الگو بودن این اساتید در تعهد کاری و اخلاق‌مداری جایگاه اساتید را در مرتبه‌ای رفیع قرار داده است. دکتر «احمد حسین زاده» همچنین افزود: این مناسبت بهانه‌ای برای یادآوری از خودگذشتگی انسان‌هایی است که عمر خود را در راه آموزش دانش و تربیت افرادی گذرانده‌اند که خدمت به جامعه و کاهش آلام بیماران سرلوحه کار آنهاست.

«دکتر عباس رحیمی جابری» معاون آموزشی بیمارستان و دکتر «اسماعیل حیاتی» مدیر اجرایی این معاونت در این بازدید رییس بیمارستان را همراهی کردند.

گرامیداشت مقام والای معلم در مهدکودک بیمارستان نمازی

انجام نخستین عمل جراحی اندوسکوپیک پرولاپس مخاطی رکتوم به همت گروه گوارش کودکان بیمارستان نمازی شیراز

برای نخستین بار در کشور عمل جراحی اندوسکوپیک پرولاپس مخاطی رکتوم در گروه گوارش کودکان بیمارستان نمازی شیراز انجام شد.

به گزارش روابط عمومی بیمارستان نمازی، رئیس بخش گوارش کودکان بیمارستان نمازی با اعلام این خبر گفت: عمل جراحی اندوسکوپیک پرولاپس مخاطی رکتوم در حال حاضر یکی از روش های پیشرفته و پر کاربرد انجام جراحی های کم تهاجمی اندوسکوپیک می باشد.

پرفسور «محمود حقیقت» فوق تخصص گوارش کودکان در ادامه افزود: در جدیدترین روش درمان پرولاپس مخاطی رکتوم بدون نیاز به برش و توسط اندوسکوپ با کمترین عوارض، کوتاهترین زمان و بدون نیاز به بستری در بخش اندوسکوپی کودکان بیمارستان نمازی توسط دکتر «ایرج شهرامیان» مبدع این روش انجام شد.

در ادامه دکتر «ایرج شهرامیان» فوق تخصص گوارش کودکان و پزشک انجام دهنده این عمل گفت: رکتوم آخرین قسمت روده است که یک لایه عضلانی و یک لایه مخاطی دارد، این دو لایه کاملاً به یکدیگر نچسبیده اند، در برخی از کودکان این لایه مخاطی بسیار حالت شلی دارد و به سمت پایین روده یا قسمت میانی رکتوم جا به جا می شود، این حالت یک برجستگی یا یک چین داخل روده ایجاد می کند که هنگام دفع کودک احساس درد دارد و زمانی که کودک فشار زیادی وارد می کند، ممکن است خون یا مخاط را در این قسمت مشاهده کرد. این کودک بیمار با حال عمومی خوب از بیمارستان نمازی ترخیص شد.

۱۳

تقدیر از رییس مرکز پژوهش های بالینی بیمارستان نمازی در جشنواره رازی

گرامیداشت روز جهانی ایمنی و بهداشت حرفه ای

گرامیداشت روز جهانی بهداشت دست

گرامیداشت روز اسناد و مدارک پزشکی

گرامیداشت روز روان‌شناسی و مشاور

گرامیداشت روز علوم آزمایشگاهی

عملیات بهسازی و تعویض ترانسفورماتورهای پست برق بیمارستان نمازی

عملیات تعویض روغن، سرویس و تعویض قطعات مصرفی تعدادی از ترانسفورماتورهای پست برق و استفاده از ترانسفورماتورهای نسل جدید برای اولین بار در بیمارستان نمازی انجام شد. به گزارش روابط عمومی مرکز آموزشی درمانی نمازی، مدیر بیمارستان با اشاره به اهمیت انجام عملیات بهسازی پست برق بیمارستان گفت: ترانسفورماتور یکی از تجهیزات گران قیمت در پست‌های برق است که با تعویض یا تصفیه به موقع روغن و خارج نمودن ناخالصی و رطوبت از آن، احتمال بروز خرابی‌های بعدی به مراتب کمتر خواهد بود که برای نخستین بار این عملیات در بیمارستان نمازی انجام شد. «مهدی خان سالار» در ادامه افزود: عملیات تعویض روغن، سرویس و تعویض قطعات مصرفی ده عدد از ترانسفورماتورهای پست برق طی مدت شش روز در اردیبهشت ماه سال جاری انجام شد. او سرویس و تعویض روغن هر ترانس را مستلزم صرف حدود شش ساعت زمان همراه با خاموشی دانست که ژنراتور برای تأمین برق اضطراری در مدار قرار گرفته است.

گرامیداشت روز منابع انسانی

۱۶

یک
خاطره

خاطره، سفر سبز

نویسنده:

صغری دینگانیسرپرستار مراقبت‌های
پس از آنژیوپلاستی

لحظات غروب خورشید یکی از جادویی‌ترین زیبایی‌های طبیعت است و نوید با ارزش بودن زندگی در این دنیا را می‌دهد. پس از یک هفته پرکار، چشم انتظار تعطیلی جمعه بودم، هر چند بیشتر اوقات به کارهای روزمره و تکراری در خانه سپری می‌شود ولی عمیقاً دوست داشتم به طبیعت بروم و با دیدن سبزی درختان بهاری خستگی از تن به در کنم. ساعت هفت شب بود که موبایلم زنگ خورد، بسیج بیمارستان نمازی از من دعوت کردند که روز جمعه در اردوی جهادی شرکت کنم. خوشحال شدم، هم فال است و هم تماشا، گویی به خواسته قلبی خود رسیده بودم. مثل همیشه صبح زود از خواب بیدار شدم ولی امروز با سایر روزها فرق داشت؛ در وجودم خوشحالی عجیبی حس می‌کردم. من طبق وعده ساعت ۶:۳۰ صبح حاضر شدم. در چشمان افراد گروه برقی از انگیزه و انرژی بود، تعدادی از افراد گروه با ماشین شخصی و عده‌ای هم با مینی‌بوس عازم «کوهمره سرخی» شدیم. جاده‌ای با پیچ و خم و درختان سرسبز، گویی تکه‌ای از بهشت است در طول مسیر این طبیعت بکر همه را مجذوب خود کرده بود. ساعت ۸ صبح بود که به مقصد که روستای «کره بس» بود رسیدیم، درمانگاه را در دبستان شهید «محمد شفیعی» برپا کردیم. اهالی روستا قبل از ورود ما چشم انتظار حضور ما بودند. هر گروهی به دنبال اتاق و یا چادری می‌گشتند تا شروع به کار کنند در گروهان متخصص اطفال، زنان و زایمان، جراحی، پزشکی عمومی، دندانپزشک، متخصص چشم و بینایی‌سنجی، پرستاری و مسئول فنی داروخانه بود. چادر آزمایشگاه جایی که قرار بود من در آن مستقر شوم کنار ماشین سیار آزمایشگاه برپا شد. شور و شوقم باعث شده بود گرمای هوا را حس نکنم. مراجعه‌کنندگان زیاد بودند و باید اسامی کد ملی و شماره تماس آنها را ثبت می‌کردم و دست تنها غیر ممکن بود، درخواست کمک کردم دختر خانمی از همان روستا در حالی که خیلی آرام صحبت می‌کرد گفت: من دانش آموز کلاس دوازدهم هستم می‌توانم به شما کمک می‌کنم و مسئولیت نوشتن اسامی مراجعین را بر عهده گرفت، چشمان نافذی داشت و در وجودش پاکی و محبت موج می‌زد، با سرعت از مراجعین نمونه آزمایش می‌گرفتم و به آزمایشگاه تحویل می‌دادم، گویی خدا انرژی بیشتری نسبت به سایر روزها به من داده بود. همه گروه با عشق و اشتیاق خدمت می‌کردند و مردم نیز راضی و خوشحال از این خدمات رایگان بودند. متخصصان دندانپزشک خدمات کشیدن و پر کردن دندان‌ها را انجام می‌دادند. پزشک متخصص اطفال علاوه بر کودکان، بزرگسالان را هم ویزیت می‌کرد و باقی اساتید هم مشغول به خدمت بودند. روبروی درمانگاه خانه باغی بود که صاحبش با روی گشاده از ما دعوت کرد که ناهار را آنجا صرف کنیم، باغی پر از گل‌های رز و انبوهی از درختان انار و ازگیل بود. از ما با میوه‌های باغ پذیرایی شد. ازگیل‌ها عجب طعم شیرینی داشتند. پس از صرف ناهار ساعت ۱۴:۳۰ به سمت شیراز حرکت کردیم، روز بسیار خوبی بود، در این ۲۶ سال خدمت همیشه سعی کردم به بهترین شکل به مردم خدمت کنم، ولی حس و تجربه سفر سبز آن روز با سایر روزها متفاوت بود، رسالت اردوی جهادی به نحوی است که حق الزحمه‌ای دریافت نمی‌کنیم، ولی مزد واقعی احساس خوبی بود که نسبت به خودمان داشتیم در واقع اردوی جهادی نشان می‌دهد افرادی هستند که نسبت به جامعه یا بهتر است بگوییم نسبت به دغدغه و درد ایران و ایرانی بی‌تفاوت نیستند.

«عدالت و قدرت باید در کنار یکدیگر باشند، تا هر چیزی که عادلانه است قدر تمند باشد و هر چیزی که قدر تمند است عادلانه باشد»
(بلژ پاسکال)

نویسنده:

زهرا

شیروانی شیرینی

مسئول واحد

پاسخگویی و

رسیدگی به شکایات

معرفی واحد رسیدگی به شکایت

شاید برای شما نیز پیش آمده باشد که به مراکز خدمات درمانی مراجعه کرده باشید و از خدمات و یا نحوه برخورد پرسنل ناراضی و فصد شکایت و پیگیری داشته باشید ولی گاهی به علت عدم اطلاع از نحوه شکایت و یا حتی ترس از اینکه این شکایت ممکن است در مراقبت بیمار اثر منفی بگذارد از پیگیری خود صرف نظر نموده باشید. تعدادی از بیماران و مراجعین نسبت به کیفیت خدمات دریافت شده و یا شیوه دریافت خدمات در بیمارستان شکایت دارند. از سوی دیگر اطلاع بیماران از حقوق خود و دسترسی‌های قانونی برای طرح شکایت از خدمات بیمارستان در کاهش خسارت‌های وارد آمده به بیماران بسیار ضروری است، در این میان بیمارستان‌ها نقش مهمی در معرفی صریح و شفاف روش‌های مختلف شکایت‌های قانونی و تسهیل فرآیندهای ثبت و پیگیری شکایت دارند. به بیان دیگر بیمارستان‌ها وظیفه دارند تا شیوه‌های دسترسی به واحدها و مراجع پاسخگو جهت ارائه شکایات برای بیماران به طور کامل توضیح دهند. در بررسی‌های انجام شده مواردی از این شکایات، پرسنل کادر درمان قصور نموده اند به عنوان مثال: سهمیل نمونه برداری بیمار از طرف بخش یا واحد به علت کوتاهی به آزمایشگاه ارسال نشده است و نمونه بیمار مفقود شده است. مواردی نیز وجود دارد که همراه و بیمار قضاوت اشتباهی داشته است به عنوان مثال: همراه از عدم انتقال بیمار به بخش و نگهداری بیمار در اورژانس شکایت نموده، که پس از پیگیری مشخص شده در بخش مقصد تخت خالی وجود نداشته و بیماران بر اساس اولویت و سرویس‌های ثبت شده از طرف پزشک انتقال می‌یابند. همچنین مواردی از شکایات همراه بیمار در خصوص عدم توضیح از شرایط بیمار بوده و پس از بررسی مشخص شد همراه بیمار، پسر دایی پدر بیمار بوده است و طبق دستورالعمل کادر درمان مجاز به ارائه توضیحات به افراد درجه یک بیمار می‌باشند و خواسته همراه، مخالف مقررات بیمارستان بوده است.

راههای ثبت شکایت

۱. مراجعه حضوری به واحد ثبت شکایات در ساعات اداری

در بسیاری از بیمارستان‌ها واحدهایی تعریف شده است که شکایت بیماران را ثبت می‌کنند. این واحدها وظیفه دارند تمامی شکایات را، پیشنهاد و انتقادهای بیماران و یا همراهان آنها به صورت نظام‌مند و کارآمد جمع‌آوری کنند و پس از پیگیری آنها، پاسخ شکایت را به بیماران اعلام کنند. همچنین این واحدها به صورت ماهیانه گزارش شکایات بیماران را به مدیر بیمارستان اطلاع می‌دهند.

۲. صندوق‌های شکایت

یکی دیگر از روش‌های ثبت شکایت در بیمارستان، استفاده از صندوق‌های مخصوصی است که برای این کار در نظر گرفته شده است. برخی از مراجعین تمایل دارند به جای مراجعه حضوری به واحد ثبت شکایات، شکایت خود را از روش‌های غیر حضوری اعلام کنند. آنها می‌توانند مورد شکایت یا پیشنهاد خود را بر روی برگه‌های مخصوصی که در کنار این جعبه‌ها قرار گرفته است بنویسند و در آن بیان‌دازند. مسئول واحد پیگیری به شکایات در بازه زمانی مشخص، این جعبه‌ها را بررسی و شکایات‌های آن را پیگیری می‌کند.

۳. روش ثبت تلفنی شکایت

سومین روش ثبت شکایات استفاده از سامانه‌های تلفنی بیمارستان‌ها است.

شماره تماس (۰۹۱۷۵۲۹۱۳۶۲-۳۶۴۷۳۲۳۵)

۴. سایت اطلاع رسانی بیمارستان

یکی دیگر از روش‌های ثبت شکایت به صورت غیر حضوری، استفاده از سایت اطلاع رسانی بیمارستان است. بسیاری از بیمارستانها در سایت خود سامانه‌های پیشخوان خدمت دارند و بیماران می‌توانند از طریق تکمیل فرمهای اینترنتی شکایات خود را مطرح کنند.

۵. ارسال پیامک به شماره ۱۰۰۰۷۱۱۶۴۷۳۲۳۵

۶. در شیفت عصر: مراجعه به مدیر کشیک عصر واقع در واحد رسیدگی به شکایات

۷. در شیفت شب: مراجعه به دفتر پرستاری یا تماس

۸. تماس با دفتر بازرسی و رسیدگی به شکایات دانشگاه علوم پزشکی شیراز با تلفن:

۳۲۱۲۲۷۴۷

پس از دریافت شکایات‌های حضوری و مکتوب بیماران و (مراجعین) از واحدها یا کارکنان،

بررسی و تحقیق پیرامون صحت و یا سقم موضوع شکایات آغاز و پیگیری تا اخذ نتیجه

نهایی به منظور پاسخگویی به شاکی و ارائه گزارش به مقام مافوق انجام

می‌شود. رابطه تعاملی بین واحد ایمنی بیمار و واحد شکایات

در راستای حفظ حقوق و ارتقاء ایمنی بیمار وجود دارد. واحد

ایمنی پس از بررسی خطاهای گزارش شده در کمیته

ایمنی و انجام ریشه‌یابی عوامل بروز خطا با هدف حذف

یا کاهش میزان احتمال یا شدت پیامد اقدام می‌نماید، واحد ایمنی با

ارائه درس‌نامه و داستانک جهت یادگیری از رویدادها و آسیب

های ناگوار تلاش برای جلوگیری از تکرار مجدد خطا در آینده می

نماید. امید است با تلاش و همکاری جمعی این اقدامات موجب

افزایش رضایت مراجعین و کاهش ناراضی‌بندی بیماران و همراهان

گردد.

و چه زیبا صائب تبریزی سروده است:

عدالت کن که در عدل آن چه یک ساعت به دست آید

میسر نیست در هفتاد سال اهل عبادت را

ثبت شکایت

انتقال ایمن بیمار

گردآورنده:

ایهام مهدی بیرق‌دار
کارشناس واحد ایمنی

ایمنی قانون بهتر زیستن
ایمنی فن حفاظت از بدن
ایمنی تدبیر، مهارت، عقل و هوش

خنده بسیار و کم بگریستن
حفظ تجهیزات و جان و تن
جان من در کار ایمن تر بکوش

ایلان ماسک یکی از بزرگترین سرمایه‌گذاران و کارآفرینان دنیا این جمله را بیان کرده است
«بزرگترین کسب و کارها، بر بهترین خدمات و محصولات استوارند.»

انتقال ایمن بیماران به روش صحیح نقش پررنگی در جلوگیری از آسیب بیماران دارد، به احتمال زیاد مواردی از انتقال نایمن بیمار را در مراکز درمانی مشاهده نموده اید به عنوان مثال: در زمان انتقال بیماری که اکسیژن درمانی می‌شود، در راهرو بیمارستان کپسول اکسیژن او به اتمام می‌رسد و یا در زمان انتقال بیمار حریم شخصی و نکات استاندارد کنترل عفونت رعایت نشده است. همچنین گاهی تیم همراهی کننده بیمار فراموش می‌نماید تجهیزات، مستندات پرونده و داروهای مورد نیاز بیمار را از بخش مقصد به همراه خود بیاورد. انتقال بیماران در مراکز درمانی فرآیندی است که به منظور بهبود ارائه خدمات درمانی و کاهش موارد مورتالیته و موریبیدیته انجام می‌گردد. از آنجا که ممکن است تصمیم‌گیری برای انتقال، بیماران و کارکنان را در معرض خطرات قرار دهد و هزینه اضافی بر بیماران و خانواده ایشان و نیز بیمارستان تحمیل نماید، هرگونه جابجایی و انتقال بیماران با ایستی به صورت ایمن انجام گردد.

اهمیت موضوع:

انتقال ایمن بیماران منوط به تصمیم‌گیری دقیق، ارتباطات صحیح، فراهم بودن آمادگی‌های قبل از انتقال، و انتخاب بهترین روش انتقال بیمار است؛ انتخاب کارکنان بالینی همراهی کننده بیمار، وجود تجهیزات سالم و آماده بکار و مانیتورینگ و پایش حرفه‌ای بیمار در حین انتقال و بالاخره مستندات و نحوه تحویل بیمار در مقصد که مبتنی بر انتقال جامع، کامل و صحیح اطلاعات درمانی و تکمیل مستندات و مدارک پزشکی بیماران است با ایستی دقیقاً برنامه‌ریزی و رعایت شود.

تعریف انتقال: هرگونه انتقال درون بیمارستانی یا بین بیمارستانی، با ایستی با هدف دستیابی به بالاترین سطح سلامتی بیماران در نزدیک‌ترین مرکز درمانی - مراقبتی انجام شود. انتقال و دریافت مراقبت با ایستی با هدف تداوم درمان بیمار انجام شود.

نکات قابل توجه در انتقال ایمن بیماران

- حفظ ایمنی بیمار و ارائه مراقبت‌های مورد نیاز بیمار
- ایجاد ارتباط مناسب با دیگر کادر درمان و حفظ احترام بیمار
- در نظر گرفتن نیازهای بیمار و حفظ رازداری
- اطلاع دادن به بیمار و خانواده وی راجع به علت انتقال

اصول انتقال ایمن درون بیمارستانی:

منظور از انتقال درون بیمارستانی، فرایند انتقال بیمار به درون بخش‌های مختلف بیمارستان برای انجام کارهایی با اهداف تشخیصی، درمانی و یا انتقال به یک واحد خاص است. انتقال درون بیمارستان یک کار پرخطر به خصوص برای بیماران با وضعیت بحرانی است.

الزامات در انتقال ایمن بیماران:

یکی از الزامات در جابه‌جایی بیمار هماهنگی دقیق با تیم انتقال، بخش مقصد و کادر درمان با در نظر گرفتن زمانبندی مناسب می‌باشد. انتقال‌های درون بیمارستانی باید زیر نظر دقیق کادر درمانی انجام پذیرد. در صورت امکان، تعداد بیماران انتقال داده شده به بخش‌های عمومی، در طول شب، کاهش داده شود. از جابجایی غیر ضروری در بیماران بدحال و نیازمند به مراقبت ویژه اجتناب گردد. از به تأخیر انداختن انتقال اورژانسی بیمار به بخش‌های ویژه بر اساس زمانبندی تعیین شده، اجتناب گردد. از به تأخیر انداختن انتقال بیمار از بخش اورژانس به دیگر بخش‌های بیمارستان، اجتناب گردد.

بیمار از هدف و مقصد انتقال مطلع شده باشد: در انتقال بین بخشی با هدف جلب رضایت بیمار/خانواده، توضیحات قابل فهم و درک ایشان، ارائه شده و در مورد علت جابه‌جایی کاملاً توجیه شده باشند، به بیمار اطمینان داده شود که در یک محیط امن و در زمان مناسب، مراقبت‌های لازم را دریافت می‌نماید، می‌بایست دستبند شناسایی به بیمار متصل باشد و در مورد بیماران سنگین وزن، بخش مقصد می‌بایست از وزن بیمار، مطلع باشد تا نسبت به در دسترس بودن تجهیزات مناسب اطمینان حاصل نماید. بیمار بر و کادر همراهی کننده از مقصد انتقال، مطلع باشند.

طبق مراحل زیر بیمار را برای پروسه انتقال آماده کنید

- ایمنی برانکارد از نظر سالم بودن تخت و سایدریل‌ها و... کنترل شود
- تخت را در ارتفاع مناسب تنظیم کنید
- جابه‌جایی بیمار با حمایت اندام‌ها، حفظ اتصالات و کنترل راه هوایی و... انجام شود
- حریم خصوصی و راحتی بیمار حفظ شود
- زنده‌های تخت را جهت حفظ ایمنی بیمار بالا ببرید
- پرستار بیمار تجهیزات همراه جهت انتقال را چک، سیم‌های برق را جدا و مرتب کرده و از عملکرد صحیح تجهیزات، شارژ بودن باتری و... مطمئن شود.
- پرونده بیمار را جهت سهولت و دسترسی و حفظ اسرار محرمانه بیمار در قسمت سر تخت (قسمت قراردادن بالش) قرار دهید. برای جابه‌جایی بیمار با ویلچر پرونده بیمار در پوشش (کاور) مناسب قرار دهید
- از امنیت محل کپسول اکسیژن بر بودن آن مطمئن شوید
- تیم همراه بیمار می‌بایست سطح اکسیژن مورد نیاز را به وسیله اکسیژن‌های کپسول تأمین نمایند و مدیریت مصرف اکسیژن را در طول مسیر انجام دهند، تیم همراه بیمار می‌بایست از کافی بودن میزان داروهای انفوزیون بیمار در طول مسیر اطمینان داشته باشند

نکات کلیدی

* بیمار را در طول مسیر به دقت مورد پایش قرار دهید و هرگونه تغییر را به بالاترین رده علمی همراهی کننده بیمار در طول مسیر اطلاع دهید، همچنین کیف احیا با تجهیزات کامل و منطبق با چک لیست واحد ایمنی و همچنین تجهیزات و یا داروهای خاص مورد نیاز بیمار در طول مسیر را به همراه داشته باشید.

* ارتباطات صحیح، کلید اولیه موفقیت آمیز بودن تحویل و تحول بیمار است و توجه به آن برای تمام اعضا تیم درمان ضروری است.

امیدست با رعایت موارد ذکر شده انتقال بیماران با شرایط ایمنی صورت گیرد. به گفته توماس ادیسون: «ارزش یک ایده، به استفاده از آن است».

مرضیه شکرایی

محمد مهدی پزاوند

همایش کشوری صیانت از جمعیت و فرزند آوری سالم

چالش های فرزند آوری در کارکنان بالینی دانشگاه علوم پزشکی شیراز

محمد مهدی پزاوند^{۱*}، مرضیه شکرایی^۲

۱. گروه پرستاری، مرکز آموزشی-درمانی نمازی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران

۲. گروه پرستاری، مرکز آموزشی-درمانی نمازی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران

نویسنده مسئول: محمد مهدی پزاوند)

یافته ها: این مطالعه شامل ۳۲۸ نفر خانم و ۲۲۲ نفر آقا با میانگین سنی ۲۴/۶ سال بود. در مجموع ۱۵۴ نفر (۹۳ نفر خانم و ۶۱ نفر آقا) از پرسنل تمایل به فرزندآوری نداشتند. سختی کار، شیفت در گردش، نداشتن درآمد کافی، داشتن تعداد مورد نظر فرزندان به ترتیب عوامل موثر بر عدم تمایل به فرزندآوری بوده است. در این مطالعه متغیرهای سن، سابقه کار، سن ازدواج و نوع استخدام (طرحی، شرکتی و رسمی) رابطه معنا داری با تمایل به فرزندآوری نشان نداد

نتیجه گیری: باتوجه به نتایج، مدیران اقتصادی و اجتماعی کشور می بایست توجهی ویژه به مسئله فرزندآوری داشته و نیز با برنامه ریزی در جهت رفع موانع بازدارنده در حل مشکل کاهش رشد جمعیت اقدامی موثر داشته باشند

مقدمه: فرزندآوری یکی از مولفه های مهم علم جمعیت است و کاهش نرخ باروری در سال های اخیر، یکی از دغدغه های مهم کشور بوده است که منشا آن میتواند دلایل متعدد اقتصادی و اجتماعی باشد. از این رو این مطالعه با هدف بررسی چالش های فرزندآوری در کارکنان بالینی دانشگاه علوم پزشکی شیراز انجام گرفته است.

مواد و روش ها: این مطالعه مقطعی بر روی ۵۵۰ نفر از پرسنل متاهل شاغل در بالین دانشگاه علوم پزشکی شیراز در سال ۱۴۰۲ صورت پذیرفت. در این مطالعه افراد با استفاده از نمونه گیری خوشه ای دو مرحله ای، انتخاب و به دو پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و پرسشنامه ذی ربط پاسخ دادند. پایایی پرسشنامه با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ و روایی محتوایی پرسشنامه با استفاده از ضریب لاوشه مورد تایید قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون های توصیفی با استفاده از نرم افزار استفاده شد.

- 1) Soled, K.R.S., Niles, P.M., Mantell, E., Dansky, M., Bocking, W. and George, M., 2023. Childbearing at the margins: A systematic metasynthesis of sexual and gender diverse childbearing experiences. *Birth*, 50(1), pp.44-75.
- 2) Ganle, J.K., Apolot, R.R., Rugoho, T. and Sumankuuro, J., 2020. 'They are my future': childbearing desires and motivations among women with disabilities in Ghana-implications for reproductive healthcare. *Reproductive Health*, 17(1), pp.1-12.
- 3) Alhassan, Y., Twimukye, A., Malaba, T., Orrell, C., Myer, L., Waitt, C., Lamorde, M., Kambugu, A., Reynolds, H., Khoo, S. and Taetmeyer, M., 2020. Engendering health systems in response to national rollout of dolutegravir-based regimens among women of childbearing potential: a qualitative study with stakeholders in South Africa and Uganda. *BMC Health Services Research*, 20(1), pp.1-12.

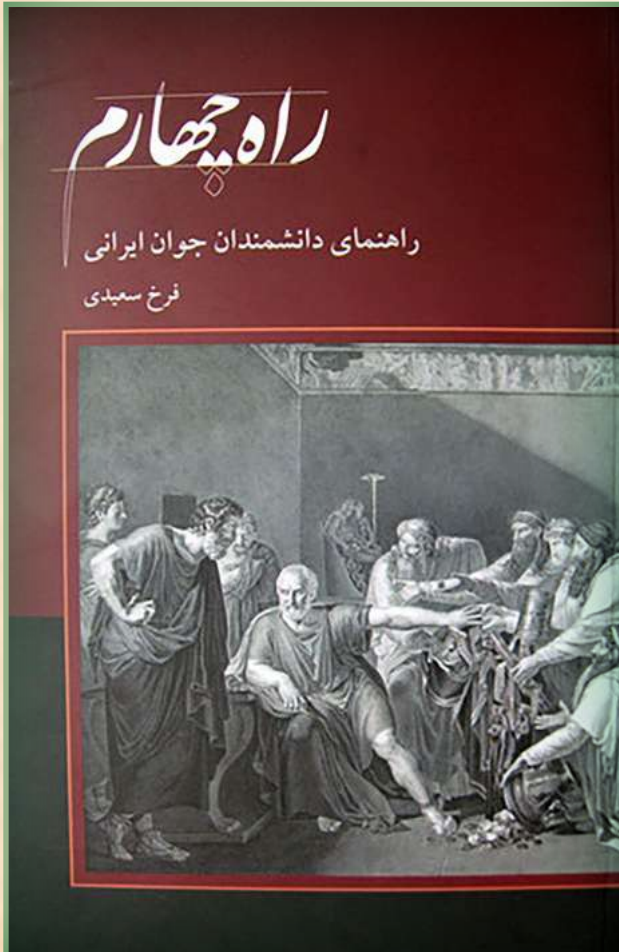
بریده‌ای از کتاب راه چهارم از «فرخ سعیدی»

تهیه کننده:
فاطمه بهاری
مدیر روابط عمومی
بیمارستان نمازی

۲۰

در اواخر جنگ جهانی دوم، و شاید هم پیش از آن بود که شادروان حاج محمد نمازی مقیم آمریکا به این فکر افتاد که در زادگاه خود شهر شیراز یک بیمارستان برپا کند. ایشان به یک وقف ساده بیمارستان اکتفا نکرد و با برقراری یک مرکز پزشکی مجهز و نو خواست الگویی در آموزش و روش پزشکی در ایران فراهم سازد.

از این رو (بنیاد ایران) را در نیویورک تأسیس کرد و از چند تن از استادان نامی آمریکا دعوت کرد تا در راه اندازی بیمارستان و آموزشگاه پرستاری در شیراز کمک کنند. هیچ تردیدی نیست که آن شادروان سوزدلی نسبت به هم میهنان خود احساس می کرد که موجب شد، در موقعیت خاص آن زمان قدم مثبتی برای کشورش بردارد در دهه سی، تنها دو بیمارستان در تمام استان فارس وجود داشت. یکی بیمارستان سعیدی وابسته به دانشگاه شیراز، و دیگری بیمارستان خصوصی مرسلین انگلیسی که کیفیت کار درمانی آن همانطور که شخصاً چندین بار از نزدیک مشاهده کردم، بیشتر در سطح طبابت قرون وسطی بود. افتتاح بیمارستان و آموزشگاه پرستاری نمازی در اواخر دهه سی، برای شیراز و فارس کمتر از معجزه نبود. یک ماه پیش نبود که در پائیز ۱۳۴۰ برای اولین بار به شیراز آمده بودم و با حقوقی ماهانه شش هزار تومان، یعنی شش برابر حقوق بالاترین استاد دانشگاه تهران آن زمان، به استخدام بیمارستان نمازی در آمدم. ویلای مجهزی در باغ بزرگ زیبایی در اختیار من قرار گرفت. با بودن دوستان ایرانی که برخی را از پیش می شناختم، در محیطی صمیمانه، آرام، تمیز و منظم موقعیت ایده آلی داشتیم. زندگی بهتر از آن قابل تصور نبود. اما چیزی نگذشت که از این رویا بیرون آمدم:

پیش از من دو جراح آمریکایی از طرف (بنیاد ایران) در آمریکا به استخدام بیمارستان نمازی در آمده بودند. جراح مسن تر به تازگی در آمریکا بازنشسته شده بود و در مقام رئیس بخش جراحی بیمارستان نمازی با حقوق مکفی مشغول شده بود اما خود عمل جراحی انجام نمی داد. جراح جوان تر آمریکایی مرتب به مطالعه کتب و مجلات پزشکی مشغول بود. و گاه کتب و مجلات جراحی را هم به اطاق عمل می آورد و از روی تصاویر آنها به عمل جراحی می پرداخت، روشی که برای من تازگی داشت، اما خود را مجاز نمی دیدم که در کار وی دخالت کنم.

برای نخستین بار این مطلب دست گیرم شد که یک طیف گسترده ای میان بیمارستان های آموزشی آمریکا وجود دارد. برخی از این بیمارستان ها، به موازات آموزش اصول و مهارت های پزشکی، به اصول اخلاقی پزشکی بی نهایت پای بند هستند و بینش یا «وجدان اجتماعی» در نهاد دانشجویان خود به وجود می آورند. اما بیمارستان های آموزشی دیگری هم در آمریکا هستند که تنها قوانین محکم و مراجع قانونی و وکلای بی رحم آن کشور مانع می شوند که بیمارستان ها دست از پا خطا نکنند و گردانندگان بیمارستان ارزشی برای اصول اخلاق پزشکی قایل نیستند.

در همان بحران فکری بود که با یک جراح اعصاب آمریکایی بنام دکتر Livingston Kenneth آشنا شدم که نه برای استخدام در بیمارستان نمازی بلکه جداگانه و از طریق Agency for International Development به ایران آمده بود. در اندک زمانی کوتاه دریافتم که این مرد با وجدان و اصیل، صرفاً به خاطر ارضاء روحیه پاک و والای خود تصادفاً به ایران آمده بود. از درآمد سرشار مطب پررونق خود در آمریکا چشم پوشیده بود، و به پیروی از یک کشش درونی برای خدمت بی شائبه به بیماران دردمند و فقیر ایرانی

به اینجا آماده بود. باور نکردنی بود، اما صحت داشت.

وی در آن زمان یگانه جراح مغز در تمام جنوب ایران بود، که شبانه روز به عیادت و درمان بیماران مبتلا به بیماری مغزی یا نخاعی در تمام نقاط جنوب کشور می شتافت و هیچگاه از هیچ بیماری هیچ وجهی دریافت نمی کرد. دلبستگی این جراح آمریکایی به معلومات و هنرش و امکان به کارگیری آنها برای بیماران نیازمند و درمانده ایرانی، بی سابقه بود: در زلزله مهیبی که بخشی از دهات اطراف شیراز را ویران کرد، دکتر Livingston کودکی را قانوناً به فرزند خود پذیرفته بود که هرگز یک مأمور رسمی آمریکایی مجاز به چنین اقدامی نبود. در آن زمان بسیاری از روستانشینان در قنات می افتادند و دچار قطع نخاع می گشتند که متأسفانه هیچ درمانی برای این آسیب دیدگان نخاعی وجود نداشت و هنوز هم وجود ندارد. چنین بیمارانی با آمبولانس به شیراز منتقل می شدند و چندین ماه در بیمارستان سعیدی شیراز بدون هیچ امکانات درمانی بستری می شدند و همانجا در انزوا در می گذشتند. Dr. Livingston دستور داده بود که هر ساعت که باشد، به محض ورود این بیماران به وی اطلاع داده شود تا شخصاً بیمار را در داخل آمبولانس معاینه کند و چنانچه از قطع نخاع بیمار اطمینان حاصل می کرد، با دستورات لازم و تهیه دارو به خرج خود، بیمار را مجدداً روانه روستای خود می کرد تا روزهای آخر زندگی خود را در خانه خود و در آغوش عزیزانشان سپری کنند. چنین فلسفه درمانی و در آن زمان و در آن شرایط از هر جهت منطقی و قابل توجیه بود. شبی پیش یک مرد عشایری، به مانند صدها عشایری دیگر که نمی دانستند چگونه باید از خیابان عبور کنند، در اثر تصادف با اتوموبیل دچار پارگی روده گشته بود. آن جراح

چهار دستیار جراحی جوان ایرانی بود که هر یک جوانمردانه و با سوز دل درونی مشغول شدند و به هر ترتیبی که بود شب و روز به انجام اعمال جراحی کوچک و بزرگ می‌پرداختند. کمبود امکانات را با فداکاری و خدمت بی‌دریغ به انبوه پایان‌ناپذیر بیماران جبران می‌کردند. آماری که نشان می‌داد قبلاً ۳۰ درصد بیماران

بخش جراحی فوت می‌کردند به رقم ۳ درصد تنزل کرد و متوسط مدت زمان بستری بیماران از ۳۲ روز به ۵/۹ روز کاهش یافت. هزینه جراحی بیماران نمازی سنگین بود. گذشته از حقوق بالای کادر درمانی و اداری آن، آن‌طور که انتظار می‌رفت بیماران خصوصی تهران یا شیخ‌نشینان آن سوی خلیج فارس جلب نشدند. راه حلی که مدیریت بیمارستان پیدا کرد این بود که همه پزشکان و چند تن از کارمندان اداری بیمارستان نیز بدون ارزشیابی مدارک و صلاحیت علمی آنان در بست به عضویت هیأت علمی دانشگاه در آیند و حقوق آنان به حساب بیمارستان وارز گردد. این برنامه هم کارساز نبود. اعلام اینکه بیمارستان نمازی در شرف ورشکستگی است تأثیر ناخوش‌آیندی بر شادروان نمازی که به شیراز آمده بود گذاشت که هرگز فراموش نخواهم کرد.

چهل سال از وقایع بالا می‌گذرد و امروز بیمارستان نمازی شیراز به صورت یک مؤسسه بزرگ و فعال درمانی و آموزشی وابسته به دانشگاه شیراز درآمده است. نیت اصلی واقف که اجرش در درگاه ایزد یکتا محفوظ است، بالاخره برآورده شد. همه افراد آن زمان یا از شیراز رفته یا دارفانی را بدرد گرفته‌اند که روانشان شاد باد. اما این سؤال باقی است که چرا در همان آغاز کار بیمارستان نمازی با شکست روبرو گشت؟ و معجزه‌ای که انتظارش می‌رفت رخ نداد؟ برنامه ریزی دقیقی انجام گرفته بود و به اندازه کافی تلاش شده بود. زمان هم مناسب بود، یعنی موقعیت خاص علمی و آموزشی پزشکی ایران آمادگی استقرار چنین مرکز پزشکی، آن هم با الگوی آمریکایی را داشت. شهر شیراز هم از هر جهت برای این کار مناسب بود. از همه مهم تر اینکه محرک اصلی این برنامه بینش و سوز دل کافی داشت.

پس فکر درست در محل درست و در زمان درست به هم رسیده بودند. چرا توفیقی حاصل نشد؟ علل گوناگون و بی‌شمار اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی می‌توان مطرح نمود. رئیس وقت (بنیاد ایران) که استاد دانشگاه (هاروارد) بودند گفته بود که «فرهنگ علمی» مناسب در ایران وجود نداشت. اما ایشان در نظر نگرفته بود که در اصل هدف (بنیاد ایران) برقراری چنین «فرهنگ علمی» بود. وگرنه چه نیازی به استقرار بیمارستان نمازی وجود داشت؟ می‌ماند این که بگویم آنان که مسئول پیاده کردن آمل و اهداف بنیانگذار مرکز پزشکی نمازی بودند از عهده چنین کار بزرگ بر نیامدند. همگی دارای تحصیلات عالی از آمریکا بودند اما جهان دیدن با جهان بینی فرق دارد. آنان موقعیت علمی و فرهنگی کشورشان را درک نکرده بودند. افکار بلند بنیانگذار بیمارستان که همه چیز را رایگان در اختیارشان قرار داده بود به آنان منتقل نشده بود. برخی در انتظار سپری شدن دو سالی بودند تا قانوناً بتوانند به آمریکا برگردند برخی به خرید و فروش زمین پرداختند و تنی چند هم در کمین مقامات کشوری نشستند بودند. آنان می‌توانستند به اهداف نهایی این مؤسسه جامه عمل ببوشانند. اما گویی در این باغ نبودند. جریان دو بیمارستان نمازی و سعدی شیراز پنجاه سال پیش نشان داد که اولاً در اجرای هر برنامه‌ای در راه منافع جامعه باید یک علاقه باطنی یا دلسوزی وجود داشته باشد. ثانیاً در این زمینه به کمک خارجیان نمی‌توان متکی شد. ثالثاً برقراری یک «فرهنگ علمی» در ایران دشوارتر از آن است که گمان می‌رود. امروز خوشبختانه دیگر در هیچ جای ایران بیمارستانی به فلاکت بیمارستان سعدی شیراز آن زمان وجود ندارد. اما نیازمندی‌های بی‌شمار جامعه ما به صورت موقعیت‌های خاص و پیچیده هنوز هم فراوان است که «دانشمندان جوان ایرانی» بتوانند از «راه چهارم» آنها را برآورده کنند. شاید بزرگترین این موقعیتها حالت «ناباوری» است که فراگیر جامعه ما شده است. همه انتظار دارند گشایشی رخ دهد، در حالیکه خود آنان هستند که باید گشاینده کارها باشند که اقبال لاهوری گفته است:

زندگی در صدف خویش گهر ساختن است

در دل شعله فرو رفتن و نگذاختن است
مذهب زنده دلان راه پریشانی نیست
از همین خاک جهان دیگری ساختن است

ایرانی بیمارستان سعدی او را فوراً به اطاق عمل برده و روده آسیب دیده را برداشته و ترمیم مناسب انجام داده بود. اما شکم بیمار متسع گشته و حالش بسیار وخیم شده بود. از این رو آن جراح بیمارستان سعدی برخلاف آن جراح آمریکایی در بیمارستان نمازی درخواست کمک کرده بود. شبانگاه که به همراه همکار ایرانی وارد بخش جراحی بیمارستان سعدی شدم، بی‌اختیار تکان خوردم زیرا هرگز چنین صحنه‌ای ندیده بودم:

بیماران مندرس در چند اطاق تاریک و خرابه بر روی تخت‌های شکسته یا روی زمین پراکنده شده بودند. تنها یک بهیار مسئول سی بیمار بود. فقر و فلاکت و بهم ریختگی و به طور کلی آنچه به چشم می‌خورد، بیشتر به صحنه‌های فیلم و داستان‌های تاریخی (بینوایان) یا (جنگ‌های کریمه) چند سده پیش شباهت داشت تا به یک بیمارستان دانشگاهی. تنها یک دوش در بخش برای شستشوی همه بیماران وجود داشت که چند قطره آب سرد از سوراخهای دسته شکسته تلفنی که به دیوار نصب شده بود، جریان داشت و تنها پنج سرنگ شیشه‌ای برای تمام بیماران در دسترس بهیار بود.

بیمار عشاری را معاینه کردم. مشککش نداشتن لوله معده بود. اما حتی یک لوله معده هم در بیمارستان سعدی پیدا نمی‌شد. بی‌درنگ به بیمارستان نمازی شتافتم و یک لوله معده از صدها لوله معده آماده و بسته بندی شده برداشتم. رسید کتبی به مسئول CSR دادم و با خودم به بیمارستان سعدی بردم. دستگاه ساکشن یا مکند در بیمارستان سعدی وجود نداشت. به ناچار دو شیشه خالی سرم را سروته کرده و بصورت دستگاه مکند ای در آوردیم. با نگرانی بسیار به ویلای خود در باغ بیمارستان نمازی برگشتم اما خواب نمی‌برد. دنیای واقعی شیراز و مردم آن را دیده بودم اگر فاصله جغرافی دو بیمارستان سعدی و نمازی یک و نیم کیلومتر بیش نبود، اختلافات امکاناتی و کیفیت کاری میان آن دو بیش از یک قرن بود. آنجا تخیلی بود و اینجا واقعی. سپیده دم صبح روز بعد خود را با عجله بر سر بالین بیمار عشاری بیمارستان سعدی رساندم و با کمال اندوه دیدم جان داده است. لوله معده را برداشتم و شستم و به بیمارستان نمازی تحویل دادم و رسید خود را پس گرفتم. ساعت ۱۰ صبح همان روز به دفتر رئیس بخش جراحی بیمارستان احضار شدم و مورد مواخذه سخت آن جراح آمریکایی قرار گرفتم که چرا یک عدد لوله معده بیمارستان نمازی را برای درمان بیماری در بیمارستان سعدی برده بودم؟ رسید لوله معده را به او نشان دادم قانع نگشتم. توضیح دادم که وجدانا نمی‌توانستم کاری غیر از آنچه کردم انجام دهم. این استدلال هم پذیرفته نشد برای من بسیار ناگوار بود که می‌بایست برای یک کار خیر که کمترین زبانی متوجه بیمارستان نمازی نمی‌گشت مورد توبیخ قرار گیرم، آنهم توسط یک جراح بی‌وجدان خارجی که کمترین علاقه‌ای به هموطنان نگون بخت و درمانده ایرانی نداشت. تحت هیچ شرایطی نمی‌بایست و نمی‌توانستم چنین بازخواست را تحمل می‌کردم و نکردم. بی‌درنگ استعفا خود از بیمارستان نمازی را نوشتم و به مدیریت بیمارستان دادم و با یک آرامش خاطر غیر قابل توصیفی از آن بیمارستان خارج شدم. تنها تأسفم این بود که فرصتی نداشتم به شادروان محمد نمازی برسانم که چرا از بیمارستان ایشان استعفا دادم.

از حقوق ماهانه شش هزار تومان آن زمان در بیمارستان نمازی و زندگی مرفه در باغی به آن زیبایی و فعالیت در مکانی تمیز و منظم و آرام چشم پوشیدم و به دریافت حقوق ماهانه نهصد تومان دانشگاه شیراز بدون داشتن مطب قناعت کردم. نخستین فردی که به من تبریک گفت دکتر Livingston آمریکایی بود. اما یکی از همکاران ایرانی گفته بود که نمی‌تواند بفهمد که من چرا خود را از عرشه یک کشتی به منجلاخ انداختم؟

در بیمارستان سعدی به عنوان یک جراح مشغول شدم. با تمام مسایل و کمبود یا نبود امکانات وسایل و پرسنل فرصت بی‌ظنیری یافتیم آنجا را روبرو کنیم. وضع بیمارستان سعدی آن زمان واقعاً اسفناک بود.

رئیس بخش جراحی بیمارستان نمازی همچنان در فکر ظاهرسازی بخش‌ها بود تا آنها را عیناً به مانند بخش‌های یک بیمارستان آمریکایی در آورد. دستور داده بود که جلد‌های پرونده‌های بیماران که همگی از آمریکا آورده شده بودند به رنگ‌های گوناگون در آید تا همه بدانند که کدام بیمار متعلق به کدام بخش است. در بیمارستان سعدی از پوشه یا پرونده بیمار خبری نبود و به ناچار چند برگ کاغذ باطله را به یکدیگر سنجاق کرده، پرونده بیمار تشکیل دادیم. دستگاه برقی برای برداشتن پیوند پوست نداشتم، لذا یک تیغ دلاکی از مغازه‌ای در چهارراه خیابان زند به قیمت ده تومان خریدم و مشغول برداشتن پوست برای بیماران سوختگی شدم. بسیاری از بیماران را نمی‌توانستیم بلافاصله پس از عمل جراحی به خانه خود یعنی چادرهای عشاری دور دست مرخص کنیم. لذا با کمک مسئولین بهداری شهر، یک بیمارستان مترو که موقوفه پایین شهر را که (فخرآباد) خوانده می‌شد به یک نگاهتگاه مبدل کردیم. دستیاران ما هر روز ساعت پنج صبح نخست به بیمارستان فخرآباد سرزده آنگاه برای انجام اعمال جراحی به بیمارستان سعدی می‌شتافتند در حقیقت آنچه ما را به جلو می‌برد علاقه و پشتکاری

جدول شماره ۲۷

بهار ۱۴۰۳

طراح جدول:

حجت الاسلام مهدی زمانیان، مدیر فرهنگی بیمارستان نمازی

۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
															۱
															۲
															۳
															۴
															۵
															۶
															۷
															۸
															۹
															۱۰
															۱۱
															۱۲
															۱۳
															۱۴
															۱۵

برندگان جدول شماره ۲۶ فصلنامه نمازی

با توجه به قرعه کشی
انجام شده و اعلام برندگان
فصلنامه شماره ۲۶ نمازی
بدین شرح است:

مرتضی گرمی:

(واحد بهداشت محیط)

مریم یوسف آبادی:

(واحد مدیریت اطلاعات سلامت)

ابوالفضل نگهبان:

(واحد انبار سرم)

از برندگان دعوت می شود
برای دریافت هدایای خود
در ساعات اداری به دفتر
روابط عمومی مراجعه فرمایند.

عمودی:

۱. بانک خانگی - جمع وزیر - ساکن قطب شمال
۲. قدرت و توان - سهولت - غم و غصه
۳. پرهیز کردن - رام شده - بزرگ و سرور
۴. ترک خفیف استخوان - گرمابخش زمستان - در مقابل - آب انار جوشانده
۵. رهایی از خطر - پیشوای مسیحی - تن پوش حمام
۶. سوپ وطنی - نوعی سبزی خورش - ضمیر مؤدبانه
۷. شیک و لوکس - فالگیر - نوعی ساعت
۸. حرارت آتش - تکبر و خودبینی - عنکبوت سمی - ریگ و ماسه
۹. عدد و نمره - بین و وسط - گفتگوی تلفنی
۱۰. آجل و آینده - برادر مادر - جام معروف
۱۱. مهمانخانه - چه بهتر - نان کاغذی
۱۲. آب شرعی - محافظ گل - جایگزین شدن - ضمیر اشاره
۱۳. مجلس جشن - خوب و پسندیده - اشک
۱۴. امتداد - قاتل و تبهکار - پهلوانان
۱۵. عملی در کشاورزی - سرحال و قبراق - واحد نظامی

افقی:

۱. بپاخاستن - تهمت زدن - کفچه مار
۲. لاغر و ضعیف - کرانه آسمان - آب هدر رفته
۳. بخش های مساوی مزرعه - نیروی حیات - شکست در شطرنج - از جنس فلز بادیه
۴. پر کردن - مزه حرف حق - حرف فاصله
۵. مأنوس شدن - دارای سطح خراشیده - میوه هزار دانه
۶. خوش چهره - میوه کرک دار - موی مجعد
۷. خاک سرخ - پایه و سکون - ادب آموختن - ناراست
۸. سلمانی - زمین پر از پستی و بلندی
۹. سودای ناله - انتظار - گلی سفید و خوشبو - بدیع و جدید
۱۰. جسد حیوان مرده - سلاحی مخرب - ماشین نویسی
۱۱. اندازه لباس - تیراندازی - اسم غیر اصلی
۱۲. روستای توت تهران - درد و رنج - رنگی از خانواده آبی
۱۳. لاستیک اضافی - همه دارند - گل تاجریزی - رها و آزاد
۱۴. عروق ریز بدن - اندام بینایی - خوشحال و شاد
۱۵. بسیار بخشنده - اشاره به نزدیک - جانور بزرگ دریایی

رمز جدول: پس از حل کامل جدول؛ حروفی که در خانه های سبز قرار گرفته است را جدا کنید و با آن رمز جدول را بیابید و رمز را به همراه جدول کامل شده برای ما ارسال کنید.
راهنمایی: رمز جدول خصوصیت شخصی است که نزدیک ترین فرد در روز قیامت به رسول خدا(ص) است.

تنها گریه کن

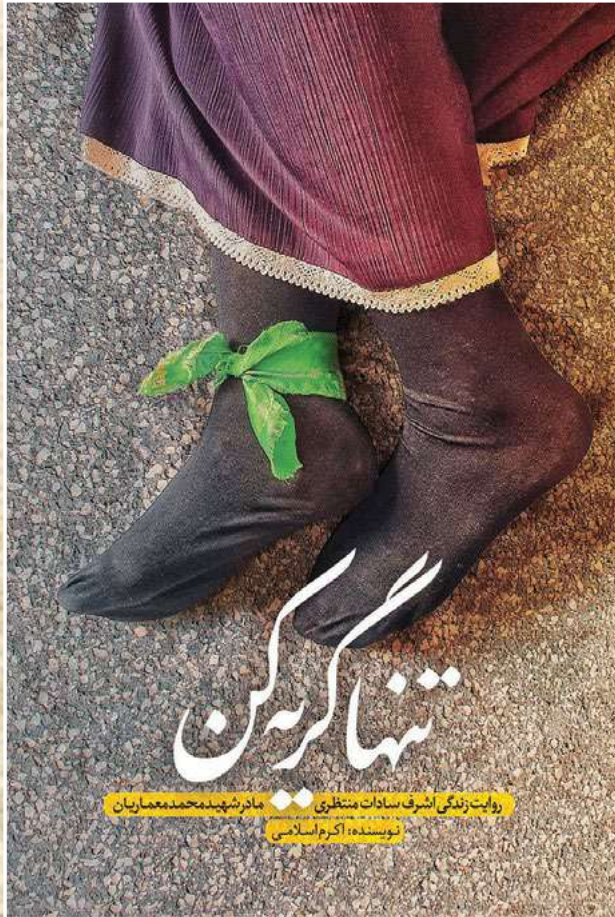
گردآورنده:

حجت الاسلام مهدی زمانیان، مدیر فرهنگی بیمارستان نمازی

فصلنامه نمازی
شماره ۲۷

سال نهم
بهار ۱۴۰۳

کتاب تنها گریه کن، خاطرات یک مادر شهید به نام اشرف سادات منتظری است؛ مادری که فرزندش در وصیت خود به او خواسته بود در خلوت خودش گریه کند. این وصیت میان بسیاری از شهدای جنگ هشت‌ساله‌ی ایران و عراق مشترک است. آن‌ها دوست دارند همان‌طور که خودشان با شجاعت به استقبال مرگ رفتند، بازماندگان‌شان نیز سر خود را بالا بگیرند و به آن‌ها افتخار کنند. این کتاب، داستان فداکاری‌های یک مادر برای پرورش چنین فرزندی است. زندگی مادران شهدا را نمی‌توان تنها به خاطرات آن‌ها با فرزندشان خلاصه کرد. شهداد فرزند، یکی از نقاط اوج داستان آن‌هاست که پیش از آن دانه‌های زیادی برای رسیدن به این محصول کاشته شده. تنها مادران است. اکرم اسلامی در این کتاب، خاطرات اشرف سادات منتظری، مادر شهید محمد معماریان را به نگارش درآورده است. اما این کتاب تنها خاطرات یک مادر شهید از فرزندش و زندگی و شهادت او نیست، بلکه فراتر از آن، خاطراتی زنی مبارز و فعال است که در متن تحولات مربوط به انقلاب ایران و جنگ هشت‌ساله‌ی ایران و عراق نقش‌های زیادی ایفا کرده است. کتاب تنها گریه کن، روایت زندگی اشرف سادات منتظری از کودکی تا دوران کهن‌سالی اوست. از زمانی که کودکی شاد خود را در خانه‌ی پدری‌اش می‌گذراند، تا ازدواج با همسرش و تولد فرزندشان، تا فعالیت‌های او برای پیروزی انقلاب در قم و تهران، تا به جبهه فرستادن فرزندش، تا فعالیت شبانه‌روزی در پشتیبانی

روایت زندگی اشرف سادات منتظری
مادر شهید محمد معماریان
نویسنده: اکرم اسلامی

جبهه و در نهایت شهادت محمد، پسرش، و روزهای بعد از آن. اشرف سادات پیش از انقلاب، هرکاری که از دستش برمی‌آمد را برای پیروزی انقلاب انجام می‌داد؛ از پخش اعلامیه گرفته تا شرکت در تظاهرات و پناه دادن به کسانی که از دست ساواک فرار می‌کردند. پس از انقلاب و با شروع جنگ هشت‌ساله‌ی ایران و عراق نیز، خانه‌اش شد یک پایگاه فعال بسیج که تمام کارهای مربوط به پشتیبانی در آن انجام می‌شد. اشرف سادات تنها سی‌وشش سال داشت که پسرش شهید شد. کتاب تنها گریه کن ماجرای زنی است که هیچ اتفاقی نتوانست فعالیت‌ها و تلاش‌های او را متوقف کند و انگیزه‌اش را بگیرد. اکرم اسلامی برای تهیه‌ی این کتاب، تقریباً یک سال و نیم را به تحقیق، پژوهش و مصاحبه در این حوزه پرداخت. نگاه او در نگارش کتاب متکی بر این اصل بوده که داستان باید شکل مستندوار خود را حفظ کند و تمام ماجراها و روایت‌ها صادقانه و واقعی باشند. بنابراین در کتاب تنها گریه کن، با داستانی واقعی روبه‌رو هستیم که اکرم اسلامی از تخیل خود چیزی به آن نیفزوده و تنها ماجراها را پرورانده است. داستان این کتاب با ریتم بالا و پراحساس خود، خواننده را ساعت‌ها جذب می‌کند.

تب تکرار غمش، آتش حرمان زده بر
بر شانه‌ی من
و در اعماق جهانم
سر سلول به سلول قلم
می‌سوزم
صاعقه زد، خانه‌ی من.
وزش باد به دلداری دستان درخت
ریشه‌ها باز به اعماق رسید
پی پیدایش سبزی‌نگی یاس سپید
عصر بی حوصله‌ی جمعه‌ی بی‌رنگ و لعاب
من و یک چای غلیظ
من و یک درد عمیق
من و تنهایی خود
سرد و غریب
با مرور خاطراتی پر ز احساس و لطیف
یار و رفیق.
پیچش شاخه‌ی اصرار به آغوش سکوت
پس یک بوسه‌ی نمناک به وسع برهوت
روی گلدان ترک خورده دستان امید
پس یک چشمک داغ و نگه و شادی و شور
آه تب‌دار من از عمق وجود
حسرت بار دگر محو شدن
در پس این آتش و دود
قامت خم شده، زین هجرت دور
جنگلی گم شده در سایه‌ی کوه
چشم بی‌نور چراغ و همه جا حسرت نور.
ته بی‌تابی و شیدایی و تنهایی
آخر خستگی از قصه‌ی دُرناها
شوق شالیزار و جدایی از نخل، به تکرار و
مرور.
فوران همه احساس به دامان دلش
ذبح جان پای رهش
لحظه‌ی تازه شدن
وقت عاشق شدن سار به شب‌های بهار
رقص پروانه به بالای تنِ گندم زار
همه را قاب زدن
پای دیوار شکستن، نرسیدن
همه را قاب زدن
شاعر شعر شب خلوت شیرین را بی‌محابا
بر سر دار زدن

شطرنج

کهنه سربازی بود
که گذر کرد ز نیرنگ وزیر قسمت
و رها گشت ز زنجیر دو رخ
جان فشان بود برای شه عشق
و خودش را رسانید به خط آخر
صدر اعظم شد و منصب او بالا رفت
زندگی بازی شطرنج شماست
بایست که تفسیر کنید هر حرکت
گاه قربانی بتوان کرد اسب‌های خیال
گاه چند حرکت رو ب جلو با پروا
گاه چند حرکت رو به عقب با اکراه
گاه با چند مهره آس محصور حریف
گاه با وضعیتی که خودتان ساخته‌اید
با جهش یک سرباز
خوش و پیروز در پی بازی دگرید
و شما سربازید
و ز افکاری که از بازی شطرنج گردون دارید
گاه خوش و پیروزید و بالامنصب
گاه در بازی تکراریتان مات از پی مات

گزارشی از فعالیت‌های بنیاد خیریه نمازی در فصل بهار

اهداء تجهیزات بیمارستانی توسط خیرین عرصه سلامت
به همت خیرین گرانقدر آقایان دکتر محمدعلی هادیان فرد و
دکتر محمد جواد هادیان فرد مبلغ ۵۰۰ میلیون تومان جهت خرید
تجهیزات بیمارستانی به بنیاد نمازی اهدا گردید.

بنیاد خیریه نمازی
NAMAZICHARITY.IR
یک گام کوچک
یک حرکت بزرگ

اهداء یک دستگاه سونو پرتابل توسط خیر عرصه سلامت
به همت خیرین گرانقدر جناب آقای مهندس محمدعلی نوشاد یک
دستگاه سونوگرافی پرتابل به ارزش یک میلیارد تومان به بیمارستان
نمازی اهداء گردید.

بنیاد خیریه نمازی
NAMAZICHARITY.IR
یک گام کوچک
یک حرکت بزرگ

اهداء چهار عدد لپ تاپ توسط خیر بنیاد نمازی
به همت خیرین گرامی جناب آقای آرمنی عبدالله تعداد ۴ عدد لپ تاپ
به ارزش چهل میلیون تومان، به بخش مراقبتهای ویژه کودکان
بیمارستان نمازی اهداء گردید.

بنیاد خیریه نمازی
NAMAZICHARITY.IR
یک گام کوچک
یک حرکت بزرگ

اهداء ۲۰ تخت برانکارده توسط خیر عرصه سلامت
به یاد زنده یاد حاج احمد توکلی تعداد ۲۰ تخت برانکارده به ارزش
سیصد میلیون تومان به بیمارستان نمازی اهدا گردید.

بنیاد خیریه نمازی
NAMAZICHARITY.IR
یک گام کوچک
یک حرکت بزرگ

اهداء یک دستگاه الکتروسرجری توسط خیر عرصه سلامت
به همت خیرین گرانقدر جناب آقای دکتر مهدی بابایی جهرمی یک
دستگاه الکتروسرجری به ارزش ۲۵۰ میلیون تومان به بنیاد خیریه
نمازی اهداء گردید.

بنیاد خیریه نمازی
NAMAZICHARITY.IR
یک گام کوچک
یک حرکت بزرگ

اهداء سه عدد لپ تاپ توسط خیر بنیاد نمازی
به همت خیرین گرامی جناب آقای مهندس محمدصادق نوشاد تعداد
سه عدد لپ تاپ به ارزش ۵۵ میلیون تومان جهت استفاده در بخش های
درمانی بیمارستان به بنیاد نمازی اهداء گردید.

بنیاد خیریه نمازی
NAMAZICHARITY.IR
یک گام کوچک
یک حرکت بزرگ

کمک به بیماران بی بضاعت توسط خیرین بنیاد نمازی
به همت خیرین گرامی جناب آقای محمدعلی عسکری و سرکار
خانم اختر کاظمی مبلغ ۶۰ میلیون تومان جهت کمک هزینه درمان
بیماران، به بنیاد خیریه نمازی اهداء گردید.

بنیاد خیریه نمازی
NAMAZICHARITY.IR
یک گام کوچک
یک حرکت بزرگ

اهداء یک دستگاه سونوگرافی توسط خیرین بنیاد نمازی
به همت خیرین گرامی جناب آقای علی عطیسی و جناب آقای فرشید
احمدی آزاد یک دستگاه سونوگرافی با ارزش بالغ بر یک میلیارد
تومان، به بنیاد خیریه نمازی اهداء گردید.

بنیاد خیریه نمازی
NAMAZICHARITY.IR
یک گام کوچک
یک حرکت بزرگ

اكن كنيد!

**فصلنامه نمازی
تبلیغات شما را می‌پذیرد**

با ما تماس بگیرید

شماره تماس: ۰۷۱-۳۶۴۷۴۹۰۸

ایمیل: Info@namazicharity.com

وبسایت: www.namazicharity.com

ایمان

وقتی کودکی به دنیا می‌آید همه فامیل دنبال اسمی با معنی برایش هستند. نامی که نمادی از صفات، خلیقات، اصل و نسب کودک خواهد بود. در طول عمر، انسان ناخواسته دنبال معنی اسمش می‌رود و صفات خلقی و روحی اش بسیار شبیه معنی اسمش می‌شود. تا حدی که تجلی نامش به حدی می‌رسد که اطرافیان گواهی می‌دهند نامش برآورنده وجودش است. برخی نام‌ها بار معنایی بالا و مسئولیت سنگینی دارند تا حدی که آگه بخواهی برخلاف معنی اسمت رفتار کنی دچار عذاب وجدان می‌شوی. بی‌دلیل نیست که بزرگان دین و فرهنگ ما بهترین هدیه برای فرزندان را انتخاب نام نیکو و پرمعنا می‌دانند. یکی از این نام‌های بزرگ و پرمسئولیت «ایمان» است آنهم زمانی که بر مردی نهاده شود که به دوستی و محبت ایمان دارد. ایمان به مسئولیت و کار و وظیفه. ایمان به خوش اخلاق بودن و خندیدن و ایمان به دلخور نشدن از کار زیاد. ایمان به یار بودن و دوست بودن در مواقع سخت و ایمان به انسان بودن؛ به اینکه تا از تو کمک خواستند با مهربانی و خوشرویی چون سیمرغی که پرش را آتش بزنند بیایی و از کار خلق گره گشایی کنی. «ایمان» ما نماد واقعی ایمان به اخلاقیات و مسئولیت‌پذیری و وجدان بود. ایمان به هم‌نوع‌دوستی و اینکه باید از خودت نام و یاد نیک به جا بگذاری. امروز او نیست اما نامش و یادش هست چون به اسم بزرگ و پرمعنایش ایمان داشت و مهندس «ایمان مگری» چه زیبا مهندسی کرد معنی نام زیبای خود را.

ایمان عزیز نام و یادت تا همیشه در دل‌های ما جاودانه است و چه خوشبخت بودیم که با تو چند صباحی زیستیم.

یادت گرامی باد.

دکتر محمد صادق مسعودی

#یک خیر باش

www.namazicharity.com

کد دستوری: #۲۴۴۶*۷۸۰*

اینستاگرام: namazicharity.ir

ایمیل: Info@namazicharity.com

هر کدام یک خیر مانند نمازی باشیم

شیراز، بیمارستان نمازی، بنیاد خیریه نمازی

شماره حساب بانک ملت: ۵۲۰۰۶۲۰۰۶۵

شماره کارت: ۶۱۰۴-۳۳۷۹-۴۴۰۳-۹۳۵۱

تلفن: ۰۷۱-۳۶۴۷۴۹۰۸

بنیاد خیریه نمازی